



ה"ת 33152/08/18 - מוחמד בדיר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ת 33152-08-18 בדיר נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת מירב כפיר
מבקש	מוחמד בדיר
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה דחופה להחזרת תפוס - שני רכבי גרר וכן פנקסי חשבוניות מס בהתאם להוראות סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה").

רקע

1. ביום 31.7.18, לאחר שימוע שנערך למבקש בגין חשד לביצוע עבירה של העברת כלי רכב באמצעות רכב אחר לתיקון בשטחים באמצעות רכבי הגרר נשוא הבקשה, ניתנה החלטת ראש מחלקת חקירות בדבר איסור מינהלי על שימוש ברכב בהתאם להוראות סעיף 18א (ב2)(1) לחוק הגבלת השימוש ורישום פעולות בחלקי רכב משומשים (מניעת גניבות), תשנ"ח-1998 (להלן: "החוק").

2. המבקש טוען כי הוא מעביר כלי רכב ישראלים, ע"פ דרישה של בעלי הרכב, ליישובים ישראלים בשטחי השומרון וכי יש בידיו ראיות על כך.

3. בדיון התייחסו הצדדים בטענותיהם רק לרכבי הגרר (ולא לפנקסי החשבוניות) ועל כן החלטתי מתייחסת אליהם בלבד.

דין

4. הבקשה דנן הוגשה בהתאם לסעיף 34 לפקודה אולם התפיסה של שני רכבי הגרר בוצעה בהתאם לסעיף 18א (ב2)(1) לחוק.



5. בהתאם להוראות הסעיף האמור ככל שהיה לשוטט יסוד להניח כי אדם עבירה עבירה לפי ס"ק (ב1) אשר אוסר על העברת רכב באמצעות רכב אחר (גרר) כדי לתקנו בשטחי הרשות הפלסטינית, רשאי הוא ליטול ממנו את רישיון הרכב וככל שהיה לקצין המשטרה יסוד להניח כי יוגש כתב אישום נגד אותו אדם, רשאי הוא למסור לו הודעת איסור שימוש ברכב שבו נעברה העבירה וליטול את רישיון הרכב לתקופה של עד 30 ימים ובנסיבות מסוימות עד 60 ימים.
6. המשיבה הודיעה כי מדובר בתפיסה מינהלית בהתאם להוראות החוק ולא בהתאם להוראות הפקודה.
7. על החלטת קצין משטרה, כפי שניתנה, רשאי היה המבקש להגיש ערר על מנת לבחון סבירות ההחלטה, אולם הוא לא עשה כן ודי בכך לדחות את בקשתו.
8. למעלה מן הצורך יאמר כי אף בבחינת סבירותה של ההחלטה, לא מצאתי כי נפל בה פגם.
9. מדובר במבקש אשר הורשע ב-5/6/16 ב-35 אישומים בעבירות העברת רכב באמצעות רכב אחר לתיקון בשטחים. כמו כן, תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי למשך 7 חודשים בגין אותה העבירה שהוא חשוד בה כעת.
10. מתיק החקירה שהוצג לפני עולה כי גרר של המבקש נצפה כשהוא עובר לשטחי הרשות כשהוא מוביל רכב וזאת למרות שבהתאם לחשבונית בגין אותה גרירה מדובר בגרירה מג'לג'וליה לכפר קאסם בעוד נסיעתו של הרכב לא הייתה במסלול הנסיעה הנדרש (הדוח סומן ע"במ/1).
11. כמו כן עולה כי המבקש מודע לכך שהרכב מועבר לשטחי הרשות (דוח סומן במ'/2).
12. בנוסף לאמור עולה כי בפנקסי החשבוניות שנתפסו במשרד המבקש, ניכר שיש חוסר לגבי מספר ההעברות של רכבים שבוצעו ע"י המבקש.
13. עוד יצוין כי אין מחלוקת בין הצדדים כי התמלא התנאי בחוק המאפשר תפיסה ל-60 יום, שכן למבקש כבר נמסרה הודעת איסור שימוש במהלך 3 השנים האחרונות.
14. מהאמור עולה כי קיים חשד סביר כי המבקש ביצע העבירות המיוחסות לו ואזי הייתה סמכות לקצין המשטרה לאסור שימוש ברכב בו נעברו העבירות.
15. בכל הנוגע לקושי שהתפיסה גורמת למבקש הרי שמטרת החוק ובפרט בסעיף המאפשר תפיסת הרכב כבר בשלב ראשוני, טרם הגשת כתב אישום, מטרתם להילחם בתופעת העברת כלי רכב לרשות. סעיף 18 לחוק מתייחס במפורש לכלי רכב כדוגמת גרר ואזי נראה שהמחוקק נתן דעתו לקשיים שהדבר עלול לגרום לבעל הגרר אולם

הועדף האינטרס הציבורי של מלחמה בתופעות אלה על פני נסיבותיו האישיות של בעל הרכב.

16. לאור האמור הבקשה נדחית.

המזכירות תעביר העתק החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, י"ז אלול תשע"ח, 28 אוגוסט 2018, בהעדר
הצדדים.